

Počíná sě registrum neb pravidlo knih předepsaných, v nichžto najprvé sě klade prolog neb předmíluva o tom, co je hnulo skladatelem knih těchto, aby je složil,

	Stránka
a to v kapitule prvé. 1	3
I. O třech staviech vobec svaté cierkve, totiž o pannách, o vdovách, o manželech. 2	5
O pannách zvláště. 3	6
O pannách světských, můdrých a dobrých. 4	—
O pannách světských nemúdrých. 5	7
O dôstojenství stavu panenského. 6	8
O chvále panen svatých. 7	10
Co tálne panny od panenstvie. 8	11
Kterak sě jest protiviti takovému odtahování. 9	12
Co je práce v manželství. 10	—
O té práci, ješto kto nevie bydla sobě. 11	13
Otázky nemúdrých. 12	15
Že nesluší z lehkosti čistoty zaslíbiti. 13	16
Že je lépe zalibiec čistotu držeti než nezalibiec. 14	—
Že neslušie čistoty v nemoci zaslibovati. 15	18
Panny, kteréž čistotu zaslíbily, co mají činiti. 16	—
O pěti vlastních neprietelech čistoty. 17	19
Že je lehčejie držeti čisté panenstvie než nečisté. 18	22
Znamenie milosti tělesné. 19	23
Kak mají panny ozdobeny býti. 20	24
Že panny mají mieti pokoru. 21	25
Řeč s. Bernarta o pannách. 22	26
O vdovách dobrých a o jich chvále. 23	28
Že nejsú hodné svatby druhé. 24	29
Dobr jest stav vdovský úmyslem dobrým. 25	31
O dvojích vdovách dobrých. 26	32
O druhých vdovách. 27	34
Že všichni kající slušejí k stavu vdovskému. 28	35
Že by i manželé mohli vdovsky bydliti. 29	37
II. O manželství knihy. 30	38
Proč v manželstvo má býti vstupováno. 31	—
Že sedmeři jsú manželé zlí. 32	39
O dobrých manželech. 33	41
Kterak sě mají mieti manželé před svatbou. 34	43
Kak mají manželé býti bohobojní. 35	46
Kterak manželé mají býti spolu po svatbě. 36	47
Kak věrna sobě máta býti. 37	—
Tohoto hlasitě nečti před pannami. 38	48
Hospodářom a hospodynem naučenie dobré, i čeledi. 39	52
Co je rozšafnost. 40	53
Že nemá hospodář netbavý býti. 41	54
Že hospodář má býti rozumný i v tělesné i v světské múdrosti. 42	55
Že hospodář má v svém domu vše zlé staviti. 43	56

	Stránka
O zádušných službách. 44	58
O posledniem rozkázání. 45	59
Tato řeč jest k hospodyniam. 46	60
Čím sě má žena slíbiti muži svému. 47	61
Řeč dobrá k čeledi. 48	62
Kterak sě mají mieti služebníci k bohu. 49	63
Ústa sě mají s srdcem srovnávati vždy. 50	64
Skutkové také. 51	65
Kterak sě má mieti čeleď k hospodě. 52	—
Kak má čeleď spolu bydliti. 53	67
III. Knížky o deveti staviech lidských, podobných k deveti an-	
jelským kóróm. 54	68
Že je ve všech staviech rád. 55	70
O nábožných duchovních. 56	—
Kudy to bývá, že mnozí nedojdú miesta nebeského i anjelského 57	75
O zákonníciech. 58	77
O učených tato řeč. 59	78
Proč se lidé učie. 60	79
Že múdrost svetská nenie múdrost, ale bláznovstvie. 61	80
Kterak sě má mieti súdce v súdě. 62	81
Že i v práviech není plné pravdy. 63	82
O pronajímáni úradov všelikakých. 64	84
O rádu svetského panstva naučenie. 65	—
Čeho sě mají páni vystriehati. 66	86
O tom, ktere užitky páni mohú bráti. 67	87
O chování židov. 68	90
O prostredniech anjelech z druhé jerarchie. 69	91
Že proto rád v svete hyne, neb bezprémne stojie po ném. 70 .	92
O kratochvíli svetských. 71	93
O popravciech. 72	94
Kteři podobni jsú k tretí jerarchii. 73	95
O řemeslníciech. 74	97
O kupčení a o trziech. 75	—
Aby každý byl pilen stavu svého. 76	99
O lichevníciech, o lotriech a o kostkáriech. 77	—
O třech staviech onoho sveta. 78	100
O očistcových mukách. 79	103
O nebeské radosti. 80 . ,	105
IV. Knížky o hřiech, jenž slovú <i>summa viciorum</i>, a najprv pří-	
mluva. 81	110
Co je hřiech. 82	111
Co je přirozený hřiech. 83	—
Co je v nás počátek hřiechov. 84	112
Kak neslušie sveta milovati každému. 85	113
Co je sedm úhlavných hřiechov. 86	114
O pýše, prvniem hřiechu úhlavném. 88	116

	Stránka
Že je pýchu znáti po postavě lidské. 89	117
Která pomsta bude na ty, ješto sě tak hrdě strojí. 90	119
O závisti. 91	120
O hněvu. 92	122
O lenosti. 93	123
Ktož pro statečné nepracuje. 94	—
O rozmařelosti. 95	124
Že nesluše prázdniti. 96	126
O odkládání dobrého. 97	127
Že je zlé a škodlivé v hřiechu ležeti. 98	129
Odkládanie pokánie kterak škodí. 99	130
O lakomstvu. 100	131
Že sbožie nenasytí lakomého. 101	132
O lakotě. 102	133
Kolikerým obyčejem lakotní hřešie. 103	134
O smilstvu. 104	135
Co je smilstvo. 105	136
O většiem hřiechu v smilstvu. 106	138
O těch, ješto slib čistoty rušie. 107	129
Co je deset rohov. 108	141
V. O čtveru zlém. Rikhardovy knízky. 109	144
Co znamenává moře. 110	145
O čtveru pokušení. 111	146
O čtvrté zvěři. 112	147
Čím ta zvěř nenie k sobě podobna. 113	148
O prvé zvěři lvice. 114	149
Vylomenie křídla. 115	151
Co je na nohú státi takové zvěři. 116	152
Že závistivý jest jako nedvěd. 117	153
Že závistivý zlé i dobré zpravuje. 118	154
Kak licoměrník podoben jest této třetí zvěři, ješto slove pardus	119 155
Co sú křídla té zvěři. 120	156
O zjevné ohýralosti ve zlém. 121	157
Co je roh ohýralosti. 122	159
Kak je ohýralec sám proti sobě zatvrzen. 123	160
O čtyřech roziech a najprv o hrnosti. 124	161
O deseti roziech. 125	162
Že i z najhlubšieho zlého ještě buoh vyvodí, kohož ráčí. 126	163
VI. Knízky o šlechetnostech, jenž slovú <i>summa virtutum</i> . 127	164
Co je květ šlechetnosti a co samy. 128	167
Že je šester květ šlechetnosti, prvý: chod v rúchu. 129	168
Co je šlechetnost. 130	169
O vieře najprvě. 131	171
Co nám pomáhá k vieře. 132	—
Co je mnieti, co věděti, co věřiti. 133	172
Viera naše jest podobná. 134	174

	Stránka
Že ze všech věr naše jest najpodobnějšie. 135	175
Kdy sě počala viera naše. 136	—
Co potvrzuje viery naše. 137	176
Viery dôvod další. 138	177
Proti nemúdrým řečem, ješto mluvie. 139	179
Kteříž kúzla, čáry pósobie, slib svój rušie. 140	181
Co viera pravá křesťanská má držeti. 141	183
Kterak je tém kusom rozuměti. 142	184
Že svátcí ukazují viero naši. 143	188
Že ne každý spasen bude, ktož je křesťanem. 144	189
O naději křesťanské. 145	190
O lásce. 146	191
Že jen k bohu má býti milovanie neb láska. 147	192
Co je málo boha milovati. 148	194
O milování bližnieho. 149	195
Co je vhod družce milovati. 150	196
O řádu milosti. 151	197
Že rozličné jsú milosti. 152	198
Že se svoji mají milovati. 153	199
Ještě že jest přáteli milovati. 154	200
VII. O jiných čtyřech šlechetnostech, jenž slovū <i>virtutes cardinales</i>. 155 201	
O opatrnosti. 156	202
O smiernosti. 157	203
O sile myсли. 158	204
O spravedlnosti. 159	205
VIII. Knížky o těch sedmi šlechetnostech, jenž jsú proti sedmi hlavným hřiechům. 160	208
Proč má buoh mil býti. 161	209
Že jsú tří stupňové milovanie. 162	211
Bližnieho milovanie. 163	213
O stupních milovanie bližnieho. 164	—
O pokroče. 165	214
Že jsú také vstupni pokory. 166	216
O trpělivosti. 167	217
Vstupňové trpělivosti. 168	219
O poslušenství. 169	220
Vstupňové poslušenství. 170	221
Netbánie zbožie. 171	222
Stupňové šlechetnosti, ješto sě lakomství protiví. 172	223
O skrovnosti. 173	224
O čistotě. 174	225
Že je vše vhod dobro. 175	227
IX. Knížky s. Augustina, kterak bojují hřiechové proti ctnostem:	
pýcha proti pokroče. 176	228
Co zlého drží sě pýchy. 177	230
Co sě drží závisti. 178	232

	Stránka
O hněvu. 179	234
O lenosti. 180	235
Svár lakomstva. 181	237
Svár lakoty. 182	238
Svár čistoty s smilstvem. 183	239
X. Knížky o sedmi dařiech ducha svatého vobec. 184	242
Co dobrého činí v nás ti darové. 185	244
Prvý dar ducha svatého jest bázeň božie. 186	245
Co překážie těch darov dojiti. 187	247
O rádu těch darov. 188	—
Že troje jest bázeň božie. 189	249
O druhém daru ducha svatého. 190	250
O třetiem daru. 191	251
O čtvrtém daru. 192	252
O pátém daru. 193	—
O rozumu. 194	253
Že je potřeben rozum 195	—
O mудrosti. 196	254
XI. Knížky o připravenie srdce. 198	257
O trojiem připravení srdce. 199	259
Druhé otevřenie srdce. 200	262
Kterak srdce ostřiehati. 201	265
O ustanovení srdce. 202	—
Pátý způsob srdce. 203	266
Šestý způsob srdce. 204	267
Sedmý způsob srdce, kterak je rozedřeti. 205	268
XII. Knížky o sedmi chodbách, a tato prvá. 206	269
O dobrém úmysle. 207	270
O přemietání myсли u věčném dobrém. 208	272
O bohomyslném životu. 209	273
O milování náramném. 210	274
O poznávání skrytých věcí. 211	276
O duchovní pochotnosti. 212	278
O činění dobrých skutků. 213	280
XIII. Čtenie o osmeru blahoslavenství. 214	—
Že máme vstúpiť nahoru od lidu obecného. 215	281
O druhém blahoslavenství. 216	282
O třetiem blahoslavenství. 217	283
O čtvrtém blahoslavenství, o spravedlnosti. 218	284
O pátém blahoslavenství, o milosrdenství. 219	286
O šestém čistoty srdce. 220	—
O sedmém, o pokojících. 221	287
O osmém, o trpení pro pravdu. 222	289
XIV. Knížky o desateru božiem přikázání. 223	290
O prvých třech přikázáních. 224	293
O jiných sedmi přikázáních. 225	298

	Stránka
O dvanádcti radách čtenie. 226	301
XV. Knížky o sedmeře svatosti kostelní. 227	306
Proč sú svätosti dány cierkvi svaté. 228	—
Že vždy byly sú nějaké svätosti. 229	307
Kolik jest tých svätostí. 230	308
O křtu. 231	310
Kto môž kŕstíti. 232	311
Že krest hřiechy všecky omývá. 233	312
Že trój jest krest: u vodě, v duchu a ve krvi. 234	—
Co ty věci znamenávají, ježto při křtu činie. 235	313
O biřmování. 236	314
O svatosti těla božího. 237	315
Kterak má kněz tu svatost posvěcovati. 238	316
Že s velikú poctivostí tato svatost má býti posvěcována. 239	317
Co je divného při té svatosti. 240	—
Že je čtvera proměna. 241	318
Že je ukázal buoh velikú milost svatostí túto. 242	319
Že dává sebe účastnu býti Kristus. 243	321
Že nenie nadarmo svatost tato. 244	—
Že v přijetí záleží tato svatost. 245	322
Že někto někdy i svatosti té nepřijme, avšak bude mieti užitek té svatosti. 246	323
Často-li ta svatost má býti přijímána. 247	324
Zjevnějšie naučenie, kterak sě mají lidé k té svatosti připra- vovati. 248	327
Kteří jsú užitkové z toho přijímání. 249	328
O řádu kněžském. 250	330
O manželstvu. 251	331
O pokání. 252	332
O skrúšení. 253	—
Kdy je čas pokánie. 254	333
O zpovědi. 255	334
Komu sě jest zpoviedati. 256	335
Kdy sě jest zpoviedati a proč. 257	336
Čeho sě máme zpoviedati. 258	—
Že šesternádcta věc slušie k zpovědi. 259	337
O doslužením za hřiechy. 260	338
O svatém oleji, o sedmé a poslednie svatosti cierkve svaté, kdy je ustavena a kto ji ustavil, a proč ji ustavil, a komu má dána býti, a kdy a kolikrát. Toť ukazuje poslednie kapitula v tom počtu. 261	240

**Dokonány jsú knihy tyto léta po narození božiem
Tisícieho Čtyřistého padesatého, ve čtvrtku po svatém
Agapitu mučedníku Božiem.**

Budť bohu chvála!